

диль нѣколко мѣста, Българи-тѣ нѣматъ нито черкви, нито училища нито книги; и освѣнъ търговцы-тѣ, които държатъ дюгени, и които сж повѣчето Гръцы (погърчени Българе?), вѣроятно, че никой отъ жители-тѣ на села-та прѣзь които азъ минжхъ, не умежтъ ни да четжтъ ни да пишжтъ. Също, както въ народы-тѣ на златяа вѣкъ, зли-тѣ работи сж неизвѣстни между тѣхъ, и пѣтникъ, който минува прѣзь тѣхни-тѣ мѣста, не токо чи е безопасенъ отъ послѣдны на порочны наклонности, но всжду намѣрва пріятность, което произлезва отъ най похвални добродѣтели.

Пратилъ П. Р. Славейковъ.